

**ՀՈԳ. Տ. ՏԻՐԱՆ ՎԱՐԴԴԱՊԵՏԻ
ՈՒՂԵՐՁԲ**

Ամենապահի Մրբազն Նախագահ Հայր,

Իբր Նախագահ Պատկ. Միաբանական Քննչ. Ժողովոյ, որ Ս. Աթոռուն և Միաբանութեան վարչական վերին մարմինը կը ներկայացնէ, Զեր Ամենապատւութիւնը այսօր տակաւին, Զեր բարեբաստիկ գահուկալութիւնն քանի մ'ամիսներ ետք, բախտը և երջանկութիւնը կ'ունենանք տեսնելու ի գլուխ անդամոց ամբողջութեան այս ժողովին, զոր բացիք այս պահուս այնքան իմաստուն և նշանակալից խօսքերով, որոնք կը գծն Ս. Աթոռոյս գործոց ընթացքին համար լւագոյն ուղղութեան մը նախագիծը:

Պիտի կրնամ ապահովաբար ըսել, անգամակից հարց և եղբարց կողմէ, թէ Զեր խօսքերը միծապէս թուկազին և տպաւորիչ հղան, և ուշագրութեամբ ի միտ առնուեցաւ Սթոռի բարելաւման համար Զեր զծած ուղղութիւնը: Ակնարկելով Զեր խօսքերէն մէկ կէտին:

Արդարեւ սիրոյ և խաղաղութեան կեանքին լիութիւնը և ծաղկումը, քրիստոնէական յորացոյցներու վրայ հիմնեալ միաբանութեան մը համար միակ նպատակը և ձզդտումը պէտք է ըլլայ: Ի՞նչ կ'ըսեմ, եթէ զուրսէն զիտողի մը դիրքին մէջ գնեհնը մենք զմեն՝ տարօրինա՞կ իսկ պիտի թուէր սիրոյ և խաղաղութեան յորդորներուն գոյցութեան իրաւունքը Աւետարանի պաշտօնահաներուն իրենց պետին կողմէ ուղղուած խօսքերուն մէջ:

Կրնամ ըսել Զեր Ամենապատւութեան, պատուարժան հարց և եղբարց կողմէ, որ այս ժողովին բոլոր անդամներն ալ Զեր զրած նպատակներուն իրականացումին ի բոլոր սրտէ ցանկացող են:

Սիրոյ և խաղաղութեան հիման վրայ մարդոց մեծ կամ փոքր բազմութեան մը զործակցութիւնը, Սրբազն Հայր, մի միայն զրուած կանոնի մը նկատմամբ ցուցուած անվերապահ հաւատարմութեամբ հաւարաւոր է: Եթէ քրիստոնէական սէրը զեր քան զիարգապահութիւն է, այսինքն օրէնքէն վեր, սակայն օրէնքը, կարգապահութիւնը միակ սանդուին է, առանց որուն կարելի չէ մահականացուներուն համար մազլցիւ զէպի սիրոյ բարձունքը:

Զո՞ւտ կրօնական ոգիով, չափուածձեռած և անխմբական կարգապահութեան մը պէտքը մի՛շտ ալ այնքան խօսքապէս ցանկալի եղած է ամէն տեղ ուր զինուրու-

թեան մը, թէ՛ իսկ հոգեռոր, կազմն ու կեանքը կայ, ինչպէս զոր օրինակ այս նուիրական յարկին տակ, յառաջ երթալու համար սրբազն առաքելութեան մը ճամբուն վըրայ, և իրականացնելու համար առձեռն պատրաստ եղած հնարաւորութիւնները:

Ս. Աւխատիս Միաբանական կանոնը, որ ուղղութիւն կու տայ այս ժողովի ընթացքին, իրաւ է թէ կատարեալ չէ: Բայց ուխատի չափ հանդիսաւոր բանով մը կապուած է անոր այս ժողովին անդամներէն իւրաքանչչւրը, և հաւատարմութիւնն իը պարտի անոր ըստ ամենայնի, կիրարկելով իր իրուունքները արուած սահմաններու մէջ, նախանձախնդիր ըլլալով անոր, պատասխանուաւութեամբ, անշուշտ մինչեւ կատարեալագոյնին ստեղծումը, ներկայ կանոնին բարեկիսաւութեամբ:

Զեր Ամենապատւութեան նման բարձր հոգեռորականի և Հօր մը այս ժողովին զլույթըն անցնելով անկասկած աւելցաւ անոր հեղինակաւորութիւնը և արդիւնաւորութիւնն ընդունակութիւնը:

Տարակոյս չունինք բնաւ, Սրբազն Նախագահ Հայր, որ երբ այս մարմին զեկը ձեռք կ'առնէք, զայն ուղղելու համար զէպի ազնուագոյն ձկտումներու իրուկանացման նաւահանգիստը, պիտի առաջնորդէք զմենզ, առանց թոյլ տայու որ հաշտուինք տարամէտ ուղղութիւններու հետ, զէպի այս ուխտին Սրբազն նպատակը, մաքուր քըրիստոնէական եղբայրակցութեան և հաստրակաց կենցաղի ոգիին համապատասխանող կարգ-կանոնի ճամբով, որուն վրայ այս ժողովին անդամները Զեր հետ պիտի ունենաք միշտ:

Այս զգացումներով, Հայր Սրբազն, ժողովոյս անդամներուն կողմէ ցնծութեամբ կը չնորհաւորեմ Զեր Ամենապատւութիւնը իբր Նախագահ, և անկեղծ սիրով չնորհակալութիւն յայտնելով Զեր խօսքերուն համար, կը յուսամ զօրեղապէս որ Զեր բարձր Սրբազնութեան բաղձանքները, որոնցմով կը սկսիք գործի, ողորմութեամբն Աստուծոյ պիտի իրականանան հետզհետէ, ստոյգ և խակական վերելքի մը բարիքները բերելով Ազգին և Ս. Աւխատիս ընդհանուր Աղքայրութեան համար այնքան սիրելի եւ պաշտելի եղող Ս. Աթոռին, որ սա ալ իր կարգին օրհնութեան աղբիւր մ'ըլլայ մեր Հյու Աւղղափառ Ս. Եկեղեցւոյն և Ազգին: